

кого то ся възпомянува да е былъ твърдъ достоенъ и народенъ мжшь и кой то е мрзилъ Гърци тѣ.

Недостойный Петаръ показа ожидаемаи отъ Византийцы тѣ слабость, та зѣ женж отъ двора имъ. Отъ тогава женски тѣ сплѣтни почнахѫ да ся въдворїавжть въ прѣславскии дворъ и Българиа почна да отива въ пропасть! Разумѣва ся чи ведно съ царицѫ тѣ сѫ дошли и нѣколко други лукави и сплѣтницы Гъркынки, възпитани въ Византийскии о давно развратенъ дворъ. Разкошность та, развратство то и мягкушавость та сѫ найшли ново невинно място; подпомогнѫти же отъ Петроваи слабость, обладали сѫ заразително Прѣславскаго двора и за малко врѣмѧ Прѣславскии дворъ е почнѫль да ся уподобѣва Византийскому. Срѣдства та и не бройни тѣ богатства царя Симеона нѣсѫ ускаждѣвали Петру, да испълни сички тѣ желания на мягкушавы тѣ Гъркынки!

Спорядъ жены тѣ навлѣкли сѫ ся въ Прѣславский дворъ и мжжие лукави Гърци, сплѣтницы, угодители и лъскатели, нарочно избрани отъ Византийскаго двора и сички тии, за малко врѣмѧ, сѫ постѣшили въ высокост҃жены Български службы!

Сродство то съ Византийцы тѣ, чрѣзъ бракосъчитание то умложиавало ся се и съ нѣкои си войводы и болѣры Българы и тѣй за малко врѣмѧ български тѣ старонародны обичаи и обряды почнѫли сѫ вѣкы да ся прѣзиржть и гонижть кату *груби* и *варварски*; а се што е было Византийско приѣмало сѧ *и минувало* за *благородно* и кату за една нова труфж (модж!).

Царско то упражнение не е было вѣкы, какъ то по-прѣды, убичливый ловъ по горы тѣ и планины тѣ, и военъ тѣ катадневны мжжъски и юнашки движеныя, нѣ веселба и разкошность въ палата! Петаръ залюбенъ огняно въ мягкушавж